

BORDONČKI PIHAJO MEHURČKE

*Izbrana besedila učenk in učencev
iz tekmovanja Mehurčki
za šolsko leto 2018/19*

Bordončki pihajo Mehurčke, Izbrana besedila učenk in učencev iz tekmovanja Mehurčki, tekmovanja iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje, za šolsko leto 2018/19 s skupno temo Dediščina identitet(e)

Besedila:

1. a: Max Viler, Lea Gropajc, Peter Poljak (mentorici Sabina Višček, Anja Žuran)
1. b: Karolina Frank, Melita Okretič, Jana Vučič (mentorici Tamara Jakomin, Zlatija Dabič Urankar)
1. c: Tara Bohar, Sara Mahmutović, Mark Strle (mentorici Nataša Češarek, Darinka Jakomin)
2. a: Zoja Čeligoj, Mai Topličanec (mentorica Lara Bobič)
2. b: Nico Robin Levac, Sofija Lovrečič (mentorica Valda Koterle)
2. c: Jaka Černic, Anamarija Peroša (mentorica Nastja Rodela)
3. a: Elin Bandelj, Lana Mijatović (mentorica Jasna Fras)
3. b: Tosja Bržan, Nastja Marčič (mentorica Zdenka Tedeško)
3. c: Ajda Bratkovič Žižek, Teja Poljak (Vesna Šare)

Ilustracije na naslovnici: Luna Jakulin, 3. c, Tara Bohar, 1. c (maček Muri)

Ilustracija na zadnji strani: Dženana Halilagić (rumen dežnik), Tara Bohar, 1. c (maček Muri)

Ilustracije med besedili: Jaka Staut, 1. a, str. 3, Mark Lovišin, 1. a, str. 5, Katia Gropajc, 1. a, str. 6, Gal Rapotec, 1. b, str. 7, Arven Knežević, 1. b, str. 8, Lea Babič, 1. b, str. 9, Clara Radonjić, 1. c, str. 10, Diana Alija, 1. c, str. 11, David Đaković, 1. c, str. 12, Lana Obradović, 3. b, str. 14, Kaja Gutman, 3. a, str. 16, Lien Bandelj, 3. a, str. 17, Ile Trajkov, 3. a, str. 19, Elin Bandelj, 3. a, str. 21, Marko Džerić, 3. a, str. 22, Lana Mijatović, 3. a, str. 25, Dženana Halilagić, 3. a, str. 27, Tosja Bržan, 3. b, str. 28.

Oblikovanje časopisa: Sabina Višček

Število tiskanih izvodov: 11

Časopis je izšel tudi v elektronski obliki. Objavljen je na spletni strani Osnovne šole Dušana Bordona Smedela – Koper.

MURI.
SE IGRA
SKLOPČICEM.

Draga bralka, dragi bralec,

morda si slišal(a) koga tarnati, kako je v mestu preveč gneče, da kar naprej nekaj ropota, avtomobili hupajo ... in joj, spet gradijo novo krožno križišče. Morda je kdo v mestu tako zaposlen, da ne vidi in ne sliši hrupa. Mesto, v katerem živiš, je kdaj res glasno, vendar Ti poznaš še eno mesto in še eno deželo, ki sta povsem drugačni, kajne? V Mačjem mestu je vse v najlepšem redu. Muce in mucici se igrajo, sladkajo in učijo, le kak mačji lump mora tu in tam v zapor. Ne potrebuješ drona, le dežnik, ki te odpelje nad mesto v novo deželo. Le zakaj tega ne vedo vsi?

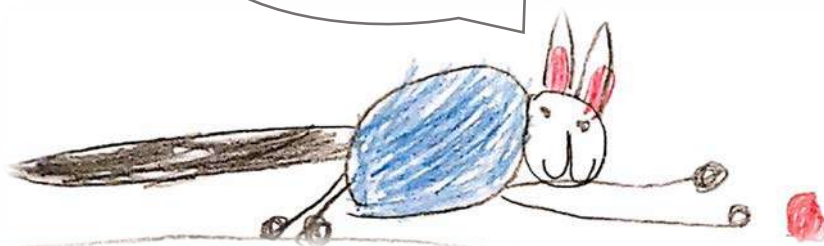
Pred Tabo je nekaj najboljših zgodb, ki so nastale v glavah učenk in učencev na letošnjem tekmovanju Mehurčki s temo z zapletenim naslovom Dediščina identitet(e). V prvem razredu so brali besedilo Kajetana Koviča z naslovom *Maček Muri*, v drugem in tretjem razredu *Moj dežnik je lahko balon* Ele Peroci ter še dve drugi pripovedi iste avtorice.

Čestitke vsem sodelujočim, ki so skupaj z mačjimi prijateljicami in prijatelji ter pisanimi, smešnimi ter zgovornimi klobuki vstopali v svetove lastne domišljije.

Veliko prijetnega branja ti želim.

Sabina Višček

KOLIKO MAČKOV
MURIJEV JE V
TEM ČASOPISU?

Z MAČKOM MURIJEM PIŠEVA V MAČJO KNJIGO ...

Z MACO SVA ŠLA NA KOSILO. LIZA MAČKU MURIJU
PRIPRAVI ZAJTRK. MURI V MAČJEM MESTU PIŠE IN
NAZAJ V POSTELJO. VSI, CELO MESTO ŽE SPI. MAČEK
MURI SE ZBUDI. CELO MESTO ŽE ZASPI. LIZA IMA
DELO. ŽELI ZLETETI V VESOLJE. KAPLJICA PADE V
OČI. KAR ZAJOČE IN ZASPI. ENA, DVA, TRI, LIZA JE
PRIŠLA IZ VESOLJA. MACA IN MURI SE POROČITA. LEP
DAN TI NAREDITA. MACA IN LIZA IMATA ZDAJ
SKUPAJ DOM. KMALU ...

MAX VILER, 1. A

MAČEK MURI GRE OKOLI HIŠE. MAČEK MURI GRE K
VESELI KRAVI. MAČEK MURI JE ŠEL V SLAŠČIČARNO.
MAČEK MURI JE ŠEL V MAČJE MESTO. MAČEK MURI JE
ŠEL DOMOV. MAČEK MURI JE ŠEL NA TRAVNIK. MAČEK
MURI JE ŠEL NABIRAT ROŽE. MAČEK MURI JE ŠEL
POGLEDAT ZAJCE. MAČEK MURI JE ŠEL ISKAT SRNE.

LEA GROPAJC, 1. A

KO REČE VELIKI MAČEK DOBRE NOVICE, KOT SO:
DANES BODO MIŠJE MOTORNE DIRKE. PROSIMO, DA NE
POJESTE TEKMOVALCEV. VELIKI ČOMBE SE JE TAKO
RAZVEDRIL, DA JE TEKMOVALCU NASTAVIL SIR.
TEKMOVALEC JE JEDEL SIR, VELIKI ČOMBE PA
TEKMOVALCA. IMEL JE ŠTIRI PASJE BOMBICE. HOTEL
JE OROPATI BANKO. UJELA STA GA POLICISTA
MUCELJ IN MACELJ. VELIKI ČOMBE JE SPUSTIL PASJE
BOMBICE. EKSPLODIRALE SO ZATO, KER SLUČAJNO JE
V MESTU BILA PODIJAVNA ČREDA PSOV. BI STOPILI
NA KRAJ, KJER SO EKSPLODIRALE PASJE BOMBICE, KI
PREGANJAJO PSE?

PETER POLJAK, 1. A

MAČEK MURI V MAČJO KNJIGO ZAPIŠE, V MAČJEM MESTU PRODAJAJO SAME MAČJE STVARI. IN VŠEČ MI JE BILO, KO JE MAČEK MURI ŠEL Z MUCO MACO NA KOSILO. TAM STA JEDLA JUHO IN PEČENO RACO. POTEM JE MUCA MACA ŠLA NAZAJ DOMOV IN MAČEK MURI JE TUDI ŠEL DOMOV. DOMA SE JE MAČEK MURI SPOČIL. KO SE JE DOMA SPOČIL, JE SPET ŠEL NA SPREHOD PO MAČJEM MESTU. V MAČJEM MESTU JE BILA SLAŠČIČARNA IN V SLAŠČIČARNI JE BILA TORTA. KER MAČEK MURI NI SPADAL MED SLADKOSNEDE MAČKE ...

KAROLINA FRANK, 1. B

IN ŠELE OB POLNOČI ZADNJO PIKO. KO GA ZVONČEK PREBUDI, ZJUTRAJ GRE NA ZAJTRK K VESELI KRAVI. TAM TOČAJKA MUCA LIZA, KI PRINESE LONČEK MLEKA IN ŠE MAČJI KRUH OD PEKA, TAM PREBERE TUDI VEJICE IN PIKE. POTEM JE ŠEL NA SLADOLED. JE BIL ZELO LEP, KER JE ŠEL NA SLADOLED. IN POTEM JE ŠEL DOMOV. DOMA JE GLEDAL PO TELEVIZIJI NOGOMET. IGRALI SO LUKA, SVIT, NEJ IN NIK. KO JE TEKMA KONČALA, JE MAČEK MURI ŠEL V KINO.

MELITA OKRETIĆ, 1. B

KO SEM SE ZBUDILA, SEM HOTELA POJESTI ZAJTRK. NA MOJE MESTO JE SEDEL MAČEK MURI. SVA POJEDLA ZAJTRK. MURI JE IMEL VABILO ZA MACIN ROJSTNI DAN, ZA ZABAVO. PRVO SVA ŠLA V SLAŠČIČARNO KUPIT TORTO MAČJI JEZIKI. POTEM SVA ŠLA V DRAGULJARNO KUPIT DARILO. POVABILI SMO ČOMBEJA. KER JE ČOMBE NAGAJAL, STA GA MUCELJ IN MACELJ PELJALA V ZAPOR. VSI SO BILI VESELI, KER JE BILA NAJLEPŠA ZABAVA NA SVETU. POTEM JE JANA POSTAVILA NAZAJ V VRTNO ULICO. IN JE BIL NAJLEPŠI DAN. MENI JE BILO VŠEČ. ZELO JE BIL VESEL IN PONOSEN NASE. IN SE JE POTRUDIL, KO JE KONČAL MAČJO KNJIGO.

JANA VUČIĆ, 1. B

MAČEK MURI JE VSTAL. SE JE ODPRAVIL NA ZAJTRK
K LIZI. MU JE DALA MLEKO IN KRUH. ŠTEL JE METULJE
IN OBLAKE. ČOMBE JE SPUŠČAL PASJE BOMBE IN SO
PRIŠLI POLICAJI. MUCA MACA JE VSTALA. MAČEK
MURI JE BRAL ČASOPISE IN PIKE. IN MAČJI ŽUPAN JE
MAČKU MURIJU NAROČIL, DA NAPIŠE, KAJ SE JE
ZGODILO. MALO JE POPIL VODE IN KO JE MUCA MACA
VSTALA, JI JE MAČEK MURI REKEL, DA BI ŠLA NA
KOSILO. JE REKLA, DA JA IN MAČEK MURI JE NAROČIL
JUHO. MUCA JE NAROČILA PIŠČANČKA. KO SE JE
DRUGI DAN ODPRAVIL NA BRANJE, JE BRAL.

TARA BOHAR, 1. C

V MESTU JE BILA TEKMA. IN SO ZMAGALI MUCKI, KER SO BILI DOBRI. IN TUDI MIŠJE DIRKE SO BILE V MESTU. JE ČOMBE, KI TAM NEKJE MEČE PASJE BOMBE. IN JE HOTEL OROPATI BANKO. POTEM SEM ŠEL Z MUCO MACO NA KOSILO IN MUCI MACI SEM KUPIL PEČENO RACO. MUCA MACA JE ZASPANKA, PRAVA PARIŽANKA, DOKLER JE NE VRŽEJO POKONCI.

SARA MAHMUTOVIĆ, 1. C

NOGOMET JE BIL MAČKU MURIJU ZELO VŠEČ, KER JE NJEGOV KLUB. POTEM JE MAČEL ŠEL Z MUCO LIZO NA PIJAČO. POTEM JE ŠEL Z MUCO LIZO V MAČJE MESTO. POTEM JE MAČEK MURI ŠEL PISAT, KAJ SE JE DOGAJALO ZANIMIVEGA. POTEM JE ŠEL SPAT.

MARK STRLE, 1. C

Kako in zakaj sta z Jelko potovala v Klobučarijo?
Koga si tam srečal(a)? Kateri klobuk si izbral(a)
zase in zakaj?

Z Jelko sem odpotovala v Klobučarijo. Šli sva po daljšnici. Na poti v Klobučarijo sva se ustavili v pekarni. V pekarni sva kupili palačinko, v kateri ni bilo nič namazano. Zato sva hoteli na hitro skočiti še v slaščičarno. Hoteli sva iti z dežnikom, pa nisva mogli, zaradi tega ker mi je bilo slabo, ko sva bili tako visoko. Zato sva šli s taksijem. Ko sva v slaščičarni kupili nutelo, sva šli v Klobučarijo. Na poti sva srečali prasička v blatu.

V Klobučarji sem srečala deklico v rožnati spalni srajčki in vijoličastih copatkih s cofki. To je bila Tonka iz knjige o Muci Copatarici. Srečala sem tudi kužka, ki se je odtrgal z vrvi. To je bil kuža iz pravljice Hišica iz kock. V Klobučarji sem srečala prijateljico in sosedo od Jelke. To je bila Čenča. In vse te osebe sem srečala v Klobučarji.

Zase sem izbrala poletni tekaški klobuk s senčnikom od spredaj. Izbrala sem ga zato, da bom poleti lahko v miru tekla s senco nad mano. Všeč mi

je bil tudi klobuk s medvedjimi ušesi, ampak sem vseeno vzela klobuk s senčnikom.

Zoja Čeligoj, 2. a

Zato ker je tam lepo, ker je zelo lepo v deželi. Je zelo veliko lepih klobukov in veselih otrok in lep potok.

Tam sem srečal Mell Noela in Mika, ki so se igrali z barno žogo in z loparji za tenis.

Jaz bi si izbral čarovniški klobuk zato, ker bi si lahko začaral vse igrače, ki bi jih hotel za rojstni dan, za 22. april, za božič in za februar in julij, za avgust, za januar, za praznike in za 3. šolsko leto in za letne čase.

In psa, ki mu bo ime Cufek, in želvo, ki ji bo ime Leonardo, in mačko, ki ji bo ime Zlatka.

Mai Topličanec, 2. a

V Klobučarijo sva odpotovali zato, da bi pobegnili od drugih sorodnikov, da bi našli Jelkino novo žogo. V Klobučarijo pa sva odšli tako, da sva z domišljijo pripravili Jelkin dežnik, da poleti.

V Klobučarji sva srečali tudi druge osebe. Na primer otroke iz mesta. To so bili Pika, Cene, Lili, tudi muca Copatarica je bila tam. In otroci so prišli k mucu po copatke. Pika je na sebi imela rožnato obleko z belimi pikami in žabice. Cene je imel zeleno majico z letalom in svetlo modre hlače. Lili je nosila rumeno majico in krilo.

Izbrala sem si rumen klobuk z rožami, listki in metulji. Vzela sem ga, ker imam rada naravo in ker imam rada živali.

Nico Robin Levac, 2. b

Zato ker je deklica rada šla pogledat svet okoli sebe. Potovala sta tudi zato, ker si je deklica zamišljala, da je dežnik lahko balon. Zamislila si je, da leti čez cesarjevo kraljestvo. Zamislila si je, da jaha na samorogu. Tudi da se je dotaknila najsvetlejše zvezde. V Klobučarijo sta šli po prijateljstvo.

V Klobučariji sta srečali muco Copatrico in tudi kraljico pa tudi morsko deklico. Tam sta iskali najlepši klobuk na svetu.

Na samoroga in na rožice. Imela je moči. Sijala je tako lepo, da se je videlo kraljestvo.

Sofija Lovrečič, 2. b

Jaz sem z balonom v Klobučarijo zletel zato, ker me nihče ne mara. Tudi zato, ker me je strah, da se bodo jezili name. Zato da se igram s prijatelji. Ker mi je tam zelo všeč. Na poti v Klobučarijo sem videl: avte, velike stolpnice, igrala in reko Savo. Ampak zelo hitro sem letel v Klobučarijo. Tja sem odletel tudi, ker je tam mirno.

V Klobučarji sem videl moje prijatelje, tudi muco Copatarico. Vesel sem bil, ker sem videl hišico iz kock. Moji prijatelji so živeli v ulici kot jaz. A nikoli se ne smem

z njimi igrati. Očka in mama pravita, da so nasilni. A to ni res. Hišica je zelo visoka in iz pisanih kock. Muca Copatarica pa je šivala copate.

Izbral sem si mačji klobuk, zato da bi postal mačkon. Tudi drevesni klobuk ni bil slab. Lahko sem videl veverice, ptiče, mravlje in svoje liste. Odtrgal sem policijski klobuk in sem postal policaj. Najboljši policaj v Ljubljani. Zmajski klobuk mi je bil najbolj všeč. Lahko sem stal na Ljubljanskem gradu. Pasji klobuk je bil pa malo čuden. Rdeči klobuk je bil grozen. Postal sem ves rdeč.

Jaka Černic, 2. c

V Klobučarijo sva odleteli z njenim dežnikom. Videla sem polna mesta. Letali sva pod oblaki in veter je pihal, videla sem morje in ribiče, ki lovijo ribe. V Klobučarijo sva se odpeljali zato, da si lahko vzameva klobuke. Ko sem jo vprašala, kakšen klobuk bo imela, mi je odgovorila, da ga ne potrebuje. Jaz sem jo vprašala zakaj. Rekla je, da ima dežnik, ki je lahko balon.

V Klobučarji sem spoznala tri punce, ki so zdaj moje prijateljice. Ena od njih ima svetle lase do ramen, druga ima dolge lase do riti, tretja pa ima rjave lase, tudi do riti. Vse tri imajo krila in zeleno majčko.

Jaz sem mislila, da so trojčice, pa so prijateljice.

Izbrala sem si bralni klobuk. Vedno berem in ko berem, ga ima vedno na glavi. Bralni klobuk mi pomaga pri branju. V šoli me vedno pohvalijo, da dobro berem. Doma, v šoli in povsod, kjer sem, samo berem.

Anamarija Peroša, 2. c

Jaz in Jelka sva zelo dobri prijateljici, zato sva rekli, da bova odleteli v svet Klobučarije. Rekla sem Jelki, zapriva oči in razpriva dežnik in poletiva v zrak. Zaprli sva oči in poleteli v zrak. Kar naenkrat sem odprla oči in bili sva najviše. Rekla sem Jelki, Jelka glej, kako visoko sva! Poglej, me je opozorila Jelka, tam so otroci, ki nama mahajo. Pomahajva še midve njim, sem rekla Jelki. Opozorili sva dežnik, naj naju pelje v svet Klobučarije, samo dol pojdi, sem rekla dežniku. Živijo Vsevid, živijo banana, živijo vsi, gremo se igrat, ampak predno nekaj rečete, lahko jaz nekaj povem? Otroci so rekli, seveda. Mi lahko daste nekaj klobukov? Seveda, vzemi jih, kolikor hočeš. Rekla sem jim, da jih bom vzela za celo družino.

Jaz in Jelka sva srečali nekoga, ki se kliče Peter, ampak se nisva mogli z njim igrat, ker je imel pljučnico. Z Janom se nisva mogli igrat, ker je bruhal celo noč. Klara je bila bolna in je imela vodene koze, zato se nisva družili z njo. Ampak ena oseba iz druge pravljice je nastopala notri v živo. Jaz in Jelka sva jo pozdravili in sva se ji zahvalili, ker je bila muca Copatarica tako prijazna do naju obeh. Zato sva ji pripravili predstavo. Veste kakšno? Tako, da sva predstavili svoje klobuke.

Rekla je, da je bila predstava zelo lepa. Hvala za predstavo.

Zase sem vzela veliko različnih klobukov, kar deset klobukov, ki jim je ime Vsevid, Možganček, tretji Zoo, Žirafa, petemu je ime Vrtko, eden je Cvetko, sedmi se kliče Karjolca, Desko, deveti je Sisko, zadnji Levko. Veste, zakaj imam deset klobukov? Eden je za pusta hrusta, eden za pamet, en za rože, en za vrt, eden za ne vem kaj, ker jih imam kar deset. Jelka je zelo vesela, ker sem njena prijateljica. In ker grem z njo vedno, kamor hoče ona. Jelka in jaz sva odšli iz dežele Klobučarije. Ena je bila vesela, ena smešna, ena žalostna, ena resna kot bobek, ena posušena kot zrela

figa na drevesu. Ena se je počutila, kot da jo je čebela pičila v rit. Zato sva si jih vzeli samo za zabavo. Bili sva zelo srečni.

Elin Bandelj, 3. a

Z Jelkinim klobukom sva poleteli v nebo. Lahko sva se dotikali oblakov in ptice so letele okoli naju. Počasi smo se spuščali na tla in pristali sva v Klobučarji. Tam je bilo veliko lepih klobukov. Različne klobuke sva si dali na glavo in vsakič sva postali drugačni. Zelo sva se zabavali. Leteli sva nad oblaki. Hiše so bile videti majhne, ljudje so bile majhne pikice. Ko sva leteli, sva si v zraku podajali Jelkino rdečo žogo.

V Klobučarji sva srečali muco Copatarico, ki si je dala na glavo čarobni klobuk in postala je muca Čarovnica. Prišel je tudi dimnikar, ki si je dal na glavo kraljevski klobuk in je postal kralj. Prišla je šivilja, ki si je dala na glavo baletni klobuk in postala je baletka. Jelka si je dala leteči klobuk in je lahko letela. Jaz sem si dala hitri klobuk in postala sem zelo hitra. Odločili sva se, da si bova dali različne klobuke na glavo, da bova naredili predstavo. Predstavo sva dobro izpeljali. Vsi smo bili zelo veseli.

Zase sem izbrala živalski klobuk in spremenila sem se lahko v vse živali. Ko sem želela kam iti, sem se spremenila v ptico. Ko sem želela hitro teči, sem se spremenila v pumo. Ko smo se igrali skrivalnice, sem se spremenila v mravljjo in nihče me ni našel. Ko

sem se spreminjala v živali, sem se zelo zabavala. Tako sem bila vsak dan drugačna žival.

Lana Mijatović, 3. a

V soboto sem srečala Jelko. Vprašala me je, če grem z njo v Klobučarijo? Seveda, sem odgovorila. Prijela sem njen dežnik in šli sva v Klobučarijo. Jelko sem vprašala, zakaj greva v Klobučarijo? Odgovorila mi je, zato ker danes nastopajo klobučki. Ko sva prišli, sva se usedli. Ko je predstava končala, sva se prijeli dežnika in odleteli na drugi konec Klobučarije, da si izberem svoj klobuk. Ko sem si ga izbrala, sva odleteli nazaj domov.

V Klobučarji sem srečala muco Copatarico, Bobka in črno mačko. Muca Copatarica je Bobku kazala copate, ki jih je zašila. Muca Copatarica je Jelko in mene povabila, da si izbereva copate. Črna mačka si je tudi izbirala copate, da je po zimi ne bo zeblo. Skupaj smo si izbirali copate. Črna muca je rekla: rada bi te kariraste. Bobek je rekel, da bi rad zelene. Jaz sem želela na samoroga, Jelka pa rdeče.

V Klobučarji sem si izbrala klobuk z živalskimi vzorci. Izbrala sem ga, ker se lahko pogovarjam z živalmi. Če na primer izberem tигра, se v živalskem jeziku z njim lahko pogovarjam. Srečala sem konja, zato sem si dala klobuk na glavo in se z njim pogovarjala eno uro.

Nastja Marčič, 3. b

No, nekega dne sem srečal Jelko. Jelka me je vprašala: A bi rad potoval v Klobučarijo? Ja, zakaj pa ne. Vav, koliko klobukov! No, pa smo pristali. No, izberi si, kateri koli klobuk, je rekla Jelka. Mmmm, tega bom. Jelka, zakaj si pa me pripeljala sem? Ker sem te hotela presenetiti. Mračni se. Kmalu moram domov. A me pelješ domov? Ja, je rekla Jelka. Evo, tukaj je moj dom. Hvala, ker si me presenetila. Se vidimo še kaj.

V Klobučarji sem srečal še muco Copatarico, mačko in vojačka. Oooo, poglej! Kdo si ti, je vprašala Jelka. Jaz sem muca Copatarica in jaz vojaček in jaz mačka. A se gremo loviti? Jaaaaa! Ti loviš! Oooo, dež! Jutri ponovimo! No, in ta jutri je prišel. Sedaj pa si vsak izbere svoj klobuk. Gremo se skrivalnice. Aha, našel sem te! Se vidimo še kaj.

En dan sem si rekel: Jaz želim imeti moči. In sem šel v Klobučarijo in odtrgal klobuk. Dal sem si ga na glavo. Postal sem drevo. Rekel sem si: Kakšna moč je pa tole? No, vsaj premikam se lahko. Kaj je to? Vav, drevo strelja storže! Sonce zahaja. Moram iti! Ja, lahko še ostanem tu in gledam, kako sonce zahaja. Kako lepi so ti žarki. Kaj če bi imel klobuk, da bi postal astronaut!

Tosja Bržan, 3. b

Z Jelko sem se igrala z žogo. Ko je padla v vodo, sva odšli v šotor, ki je bil rumen dežnik. Jelka je potihoma govorila moj dežnik je lahko balon, moj dežnik je lahko balon. In poleteli sva, videli sva rdeče pike, črne pike, majhne hišice in cesto. Pristali sva na travi in to ni bila

Jelkina hiša, ampak dežela Klobučarija. Tam so na travi rasli klobučki. Tam so bili tudi otroci: Bobek, Jelka in celo muca Copatarica. Rekli so nama, naj vzameva kakšen klobuk. Jelka jih je nekaj nabrala. Potem sva odšli. Ko sva se vrnili, sem ugotovila, da je doma najlepše.

Bila sem v Ljubljani in videla Jelko leteti z rumenim dežnikom. Stopila sem na klop in jo vprašala,

če lahko grem z njo. Jelka je pristala in odšli sva naprej. Videli sva majhne rdeče avtke. Potem sva pristali v deželi bučarji. Tam sem videla Petra z nogometnim klobukom, muco Copatarico, ki je šivala copate in še Jelko, ki je gradila hišico iz

kock. Ugotovila sem, da pogrešam dom in da je doma najlepše. In sem se vrnila domov.

Izbrala sem mačji klobuk. Bil je vijoličen in imel je mačja ušeska, smrček in oči. Z njim sem lahko govorila z mucami. In jim pomagala v težavah.

Teja Poljak, 3. c

Tudi meni je padla žoga v potok. V zraku sem zagledala Jelko. Jelki sem povedala, kaj se je zgodilo. Rekla je, da grem z njo v deželo. Rekla sem, da si zelo želim z njo v Klobučarijo. Prijadrali sva v deželo in nabrali nekaj klobukov. Utrgala sem si največji klobuk. Jelka pa si ni utrgala niti enega klobuka. Rekla sem ji, naj utrga vsaj zase. Ona pa je utrgala šest klobukov za svojo družino. Enega pa je podarila meni. Tako sva se spet prijeli za Jelkin dežnik in odjadrali nazaj. Ko pa sva

hoteli do vrta, je Jelka stekla po žogo. Zahvalila sem se ji in odšla z žogo domov.

V deželi Klobučariji sva srečali muco Copatarico, belo kokoš in Bobka. Muca Copatarica je meni in Jelki podarila copatke. Jelki rumene, meni pa bele copatke. Bela kokoš je še vedno kokodakala. Dala mi je tri jajca. Jelki pa dve zlati jajci. Bobek pa je smešno poskakoval s copatki. Vsem sem se zahvalila in šla domov.

Izbrala sem mavrični klobuk. Ko sem si ga dala na glavo, sem postala leteča deklica. Ko sem se želela igrati z oblaki, sem zamahnila s krili in sem letela. Zato sem bila vedno vesela. Hotela sem videti vse in vedno sem to videla. Tudi pomagala sem drugim. Zato sem imela veliko prijateljev.

Ajda Bratkovič Žižek, 3. c

Jelkaaaaa, kje
si? V Mačjem
mestu bi radi
klobuke.

